

Derfor er det, som vi har til behandling her, nogle små ændringer, som vi synes går i den rigtige retning. De er små i forhold til det nedbrudte, som lå i det oprindelige lovforslag.

Der er så også tale om et afgørende brud på den tradition, der har været inden for folkeoplysningsområdet, nemlig at det er noget, som vi har stået sammen om, uanset hvordan man stod politisk i en række andre spørgsmål, og der har regeringen valgt at tage det snævrere mulige flertal.

Så derfor er det på indholdssiden alvorligt, ja, det er for en dels vedkommende katastrofalt. Med hensyn til proceduren og formen er det også alvorligt i forhold til de traditioner, vi har haft i Folketinget.

Marianne Jelved (RV):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, har jo givet anledning til utrolig mange aktiviteter hen over land og rige, og Folketingets Uddannelsesudvalg har haft utrolig mange deputationer. Det har vi været meget glade for.

Men vi må jo konstatere, at selv om der også er kommet mange forslag om at ændre, ikke så meget på besparelsesrammen alene, men på de frihedsgrader, som nogle har ønsket, at kommunerne kunne få, så er det ikke lykkedes at overbevise ministeren eller det flertal bestående af Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti, som har besluttet sig for lovforslaget, som vi har liggende foran os i dag.

Det er i virkeligheden lidt mærkeligt, fordi en hel del af argumentationen i lovforslaget fra ministerens side er at give kommunerne større frihed til at prioritere også inden for et område, hvor vi ellers har haft meget lang tradition for at have en udpræget frihed for borgerne til at bestemme, hvilke emner og lærere de gerne vil bruge. Nu kan kommunen gå ind og bestemme, hvilke emner og lærere der skal have tilskud eller ikke skal have tilskud.

Der er stillet spørgsmål om, hvorfor kommunerne ikke kan få lov at gå op over $\frac{1}{3}$ tilskud. Hvorfor kan kommunerne ikke få den større frihed? Det er mig stadig væk ubegribeligt, hvorfor man ikke kan give kommunerne den frihed til selv at ville prioritere inden for folkeoplysningsområdet.

Kl. 13.15

De ændringsforslag, der er kommet, vil jeg da også gerne kvittere for, for de er jo en opblødning af konsekvenserne for særlige grupper og særlige holdstørrelser. Men det er stadig væk

kun et kan-forslag. Kommunerne *kan* gøre det her. Derfor er der ikke nogen garanti for eller sikkerhed for de grupper med særlige handicap, som vi i Danmark, for at vi kan tale om ligebehandling, plejer at give noget, der kompenserer for det handicap.

Det gør man ikke i forslaget. Kommunen kan lade være at gøre det. Derfor undrer det mig, at man ikke kan få den paragraf til at være et *skal*. Det synes jeg ikke der er kommet nogen særlig gode svar på, i hvert fald ikke svar, som står klart for mig.

Samlet set mener jeg, at L 79, som vi behandler nu, har meget, meget stærk social slagside. Der er ikke noget alternativ fremlagt fra regeringen i forhold til afskaffelsen af den fri ungdomsuddannelse. Vi kan håbe, der kommer et svar på et tidspunkt. Ellers tror jeg, der er partier, der vil prøve at lave deres egne forslag til en bedre mulighed for unge, som ellers ikke kommer ind i uddannelsessystemet. Det er en sag, Det Radikale Venstre arbejder med som følge af nedlæggelsen af den fri ungdomsuddannelse.

Dernæst er der en klar indskrænkning og en centralisering som konsekvens af de ændringer, der sker på daghøjskoleområdet. Det vil sige, at de tyndtbefolkede dele af landet har sværere og sværere ved dels at benytte folkeoplysningen, dels at benytte daghøjskolerne og dels at få unge igennem uddannelsessystemet. Det er meget, meget trist.

Det er de mennesker, som har de små indtægter, de sværeste vilkår, som taber på denne sag. Profilen er simpelt hen gal, og det er dybt beklageligt, at det er kommet så vidt.

Det er dybt beklageligt, at vi har indskrænket friheden for borgerne til at bruge aftenskolevirksomheden, og det er dybt beklageligt, at folkeuniversiteterne, som er de eneste, man kunne kalde folkelige organisationer, som er direkte forpligtet til at formidle nye forskningsresultater, ny viden, i den grad må lukke sammen.

Jeg ved ikke, hvad man skal kalde en sådan politik. Det er i hvert fald ikke åbenhed, og det er ikke interesse for at give alle borgere i Danmark de bedste muligheder for at følge med i den verden, der forandrer sig så hurtigt, som den gør.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil da forsøge at løfte sløret for fru Marianne Jelved.